โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับให้กำลังใจพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ของบ้านปั้นดาวน์*

Jewelry Design Project To Support Parents Of Down Syndrome Children At Pan-Down House

Received: March 17, 2019
Revised: September 6, 2019
Accepted: September 12, 2019

จิราภรณ์ ธัญญะประเสริฐ (Jiraporn Thunyaprasert)**
ปฐมาภรณ์ ประพิศพงศ์วานิช (Pathamaphorn Praphitphongwanit)***

บทคัดย่อ

โครงการออกแบบเครื่องประดับสำหรับให้กำลังใจพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมของบ้านปั้นดาวน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่ช่วยสร้างกำลังใจให้กับพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และผลงานเครื่องประดับนี้สามารถสื่อสารให้ความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมว่ามีความสามารถไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป ซึ่งตรงกับจุดประสงค์ของบ้านปั้นดาวน์ ที่เป็นบ้านหลังเล็กๆ เกิดจากแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม อยากที่จะให้ลูกได้ใช้ชีวิตเหมือนเด็กปกติ จึงเกิดการรวมตัวกันของผู้ปกครองที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับการดูแล การจัดกิจกรรมเสริมสร้างพัฒนาการ รวมไปถึงการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

ข้าพเจ้าจึงได้ศึกษากิจกรรมของบ้านปั้นดาวน์ และได้นำกิจกรรมดังกล่าวมาพัฒนา โดยทำกิจกรรมดังนี้ 1.กิจกรรมวาดภาพครอบครัว 2.กิจกรรมปั้นดินแม่ 3.กิจกรรมปั้นดินหัวใจ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่แสดงออกถึงความพยายาม เป็นความทรงจำในการทำกิจกรรมนั้นๆ และสามารถเป็นสื่อที่สามารถพกพาไปไหนต่อไหนได้

ผลที่ได้รับจากความรู้สึกของแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม เมื่อได้สวมใส่ชิ้นงานเครื่องประดับนี้ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ได้สร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่ผ่านกิจกรรมศิลปะต่างๆจนเป็นชิ้นงานเครื่องประดับมีความหมาย มีคุณค่าทางจิตใจ และเพิ่มกำลังใจให้กับแม่ที่มีลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และชิ้นงานเครื่องประดับก็สามารถเป็นสื่อในรูปแบบหนึ่งที่จะเล่าเรื่องราว ผลงาน ความสามารถของเด็ก

---

* ส่วนหนึ่งของงานวิจัยเพื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

(The Part Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree Master of Fine Arts Department of Jewelry Design, Faculty of Decorative Arts, Silpakorn University)

** นักศึกษาปริญญาโท คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 086-6369915 ms.jirathun@gmail.com

(Graduate student from Faculty of Decorative Arts, Silpakorn University)

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมาภรณ์ ประพิศพงศ์วานิช, อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ ภาควิชาออกแบบเครื่องประดับ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

(Asst.Prof.Dr.Pathamaphorn Praphitphongwanit, Thesis Adviser, Department of Jewelry Design, Faculty of Decorative Arts, Silpakorn University)

ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมว่าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป ซึ่งเป็นประสบการณ์และแนวทางให้กับพ่อแม่ที่เพิ่งจะมีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคคลทั่วไปได้รู้จักเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมากขึ้น

คำสำคัญ : ดาวน์ซินโดรม การออกแบบเครื่องประดับ

Abstract

A series of Jewelry design project for ‘Baan Pun Down’ association to encourages parents of children with Down Syndrome.

The purpose is to create jewelries that help raise the encouragement for parents with children in Down Syndrome. And these jewelries are able to communicate and to increase the understanding about children who are in Down Syndrome that they are capable of doing things not that different from other normal children.

Which this project corresponds to the purpose of the ‘Baan Pun Down’ association that all parents who has children with Down Syndrome want to raise their children as normal. Therefore the integration of parents of children with Down Syndrome to exchange knowledges and caring experiences, to organise children development activities and also to encouraging each other.

I therefore studied the activities of ‘Baan Pun Down’ association and have adopted such activities for further development by create activities as follows 1. Family drawing. 2. ‘Mother’ clay molding. 3. ‘Heart’ clay molding. After activities were held, I analyze datas and create jewelries that expresses mother and child effort which contains good memories while doing the activity together. And the jewelries can be a medium that can be carried anywhere.

The results obtained from the feelings of the mother of a child with Down Syndrome while wearing this series of jewelry made me feel very proud of this creation that works through various art practices until it is a final piece of meaningful series of jewelry which could be media that shows the ability of children with Down Syndrome and also has great mental value that could raise the encouragement of the parents of children with Down Syndrome.

Keywords : Down syndrome, Jewelry design

บทนำ

กลุ่มอาการดาวน์ซินโดรม หรือ โรคดาวน์ หรือ Down's syndrome หรือ Down syndrome เป็นโรคที่เกิดจากความผิดปกติของพันธุกรรมที่เป็นมาแต่กำเนิด โดยเกิดจากความผิดปกติของโครโมโซม เด็กในกลุ่มอาการนี้มักเกิดจากพ่อและแม่ที่ปกติ แต่เด็กจะมีความผิดปกติของพันธุกรรมที่เกิดจากความผิดปกติของโครโมโซม คือ มีโครโมโซมแท่งที่ 21 เกินมา 1 แท่ง พบได้ 95% โดยชื่อของโรคตั้งตามชื่อของแพทย์ชาวอังกฤษชื่อ John Langdon Down ซึ่งเป็นคนแรกที่ได้อธิบายอาการของโรคนี้ไว้เมื่อปี ค.ศ. 1866 แต่แพทย์ที่ค้นพบสาเหตุว่าเกิดจากความผิดปกติของพันธุกรรม คือ Jerome Lejeune ในปี ค.ศ. 1959 ปัจจุบันยังไม่มีวิธีป้องกันไม่ให้เป็นโรคกลุ่มอาการดาวน์ได้ และกลุ่มอาการดาวน์นี้สามารถพบได้ทุกเชื้อชาติทั่วโลก โดยพบว่า ประมาณ 800 คนในทารกแรกเกิด จะเป็นโรคนี้ 1 คน สำหรับประเทศไทยนั้น พบทารกแรกเกิดที่เป็นกลุ่มอาการดาวน์ประมาณ 1,000 คนต่อปี หรือเกิดขึ้นประมาณ 3 คนต่อวัน

ลักษณะทั่วไปของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมทุกคนจะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ ศีรษะเล็ก หน้าแบน สันจมูกแบน ตาเล็กเฉียงขึ้น ซึ่งจะมีหน้าตาที่คล้ายคลึงกันกว่าพี่น้องท้องเดียวกัน ระบบกล้ามเนื้อจะอ่อนนิ่มและมีภาวะปัญญาอ่อนเล็กน้อย ซึ่งเด็กที่อยู่ในกลุ่มอาการดาวน์เหล่านี้จะมีพัฒนาการที่ล่าช้ากว่าเด็กปกติ แต่สามารถเรียนรู้ได้โดยการฝึกฝนและสามารถอยู่ในสังคมปกติ รวมทั้งสามารถช่วยเหลือตนเองได้ การพัฒนาการของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้น ยิ่งเริ่มฝึกฝนเร็วเท่าไหร่ก็ยิ่งเกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้นพ่อแม่จึงมีความสำคัญต่อเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเป็นอย่างมาก ซึ่งต้องมีกำลังใจที่เข้มแข็ง และหาข้อมูลของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเพื่อลูกของตนเอง

บ้านปั้นดาวน์เป็นบ้านหลังเล็กๆ (https://www.facebook.com/groups/baanpandowns และ https://www.facebook.com/BaanpandownsOfficial) ที่ก่อตั้งขึ้นโดยแม่ของน้องเอิร์ท ซึ่งน้องเอิร์ทเป็นเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม แม่ที่รักและปรารถนาอยากจะให้ลูกได้ใช้ชีวิตเฉกเช่นเด็กปกติทั่วๆ ไป จึงเกิดการรวมกลุ่มกันเล็กๆ ในชุมชน หากแต่การเป็นเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้น มีข้อจำกัดหลากหลายประการที่พวกเขายังต้องสู้ไปด้วยกัน เพื่อเป็นกำลังใจให้พ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเช่นกัน ซึ่งพ่อแม่ของเด็กกลุ่มนี้ต้องใช้มากกว่าความรัก และการรวมตัวของบ้านปั้นดาวน์นั้น ก็เพื่อแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนกำลังใจโดยการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนองค์ความรู้เกี่ยวกับการดูแล เสริมสร้างพัฒนาการ รวมถึงการสังเกตอาการต่างๆ ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม เพื่อปั้นให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้ด้วยตนเอง และไม่ต้องเป็นภาระของสังคม

จากปัญหาข้างต้นทำให้ข้าพเจ้าอยากสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับสำหรับให้กำลังใจพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม จากพ่อแม่ที่มีประสบการณ์ของบ้านปั้นดาวน์ ซึ่งบทบาทของเครื่องประดับที่ผ่านมานั้น เครื่องประดับจะถูกมองว่าเป็นสิ่งของที่มีค่าและเป็นตัววัดฐานะของคนในสังคม ปัจจุบันนี้ได้มีเครื่องประดับร่วมสมัยเกิดขึ้น ทำให้เครื่องประดับมีบทบาทที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งบทบาทของเครื่องประดับของข้าพเจ้านั้น คือ สื่อ ซึ่งเครื่องประดับชุดนี้จะเป็นตัวสื่อสารให้ผู้สวมใส่สามารถพกพาติดตัวไปไหนมาไหนด้วยได้ โดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดคือการให้กำลังใจพ่อแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม การให้กำลังใจในการดูแลลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมว่าเด็กที่อยู่ภาวะดาวน์ซินโดรมก็มีความน่ารัก และมีความสามารถไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่ช่วยสร้างกำลังใจให้กับพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่สามารถสื่อสารให้ความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมว่ามีความสามารถไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป

ขอบเขตในการวิจัยและการออกแบบ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ประวัติและการฝึกฝนของพ่อแม่ที่มีต่อลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจากบ้านปั้นดาวน์
2. ความสามารถของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจากบ้านปั้นดาวน์

ขอบเขตด้านการออกแบบ

1. กิจกรรมของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจากบ้านปั้นดาวน์
2. ความสามารถของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจากบ้านปั้นดาวน์

วิธีการศึกษา

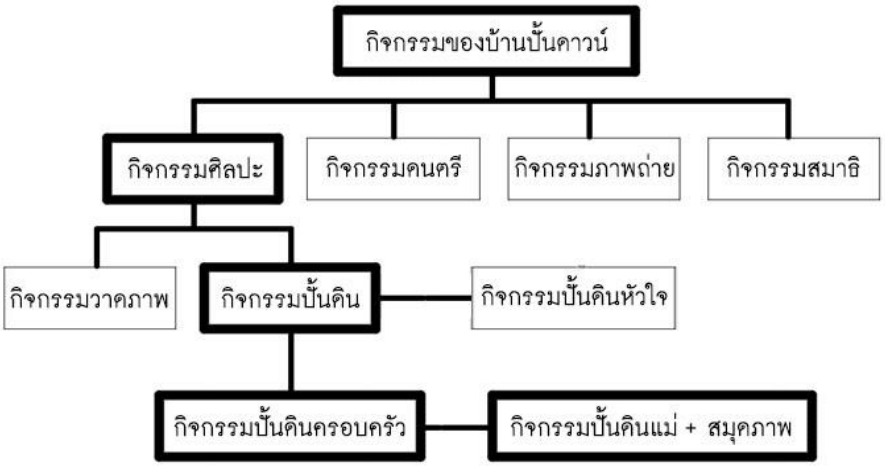
1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
2. ศึกษาประวัติ ความเป็นมา จุดประสงค์และกิจกรรมของบ้านปั้นดาวน์
3. สรุปเนื้อหาและวิเคราะห์ข้อมูลของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมและกิจกรรมของบ้านปั้นดาวน์เพื่อนำเสนอแนวทางการออกแบบและแบบร่าง
4. ทดลองวัสดุเพื่อการทำกิจกรรมของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม
5. ดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน
6. สรุปผลการออกแบบ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เครื่องประดับที่ทำให้พ่อแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และมีประสบการณ์ของบ้านปั้นดาวน์รู้สึกภูมิใจในตัวลูกและรู้สึกว่าที่ผ่านมา ที่ทุ่มเทมานั้นมันมีความหมายและมีกำลังใจที่จะฝึกฝนลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมต่อไปและแรงบันดาลใจให้กับพ่อแม่ที่เพิ่งมีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมว่าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นมีความสามารถไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป
2. เครื่องประดับที่เป็นหนึ่งในแรงกระตุ้นอันจะช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้กับพ่อแม่ของเด็กที่มีลูกอยู่ในกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรมไปสู่สังคม เพื่อลดช่องว่างทางสังคม เมื่อมีผู้รู้และเข้าใจเด็กในกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรมมากขึ้น ก็จะทำให้เด็กดาวน์ซินโดรมนั้นมีโอกาสทางสังคมมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

กิจกรรมของบ้านปั้นดาวน์ (ภาพที่ 1) จุดประสงค์คือเพื่อการเสริมสร้างพัฒนาการของผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมศิลปะ กิจกรรมดนตรี กิจกรรมสมาธิ และกิจกรรมภาพถ่าย ทำให้ข้าพเจ้าเลือกที่จะพัฒนาต่อยอดจากกิจกรรมของบ้านปั้นดาวน์ที่มีอยู่แล้วให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ภาพที่ 1 กิจกรรมของบ้านปั้นดาวน์

ซึ่งในการทำกิจกรรมของการวิจัยครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ร่วมทำกิจกรรมกับสองครอบครัวตัวอย่าง ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมอายุเท่ากันคือ 6 ปี ได้แก่

1. ครอบครัวคุณกรรณิการ์ อัครพุทธิพร หรือพี่แอ๊ป (ผู้ก่อตั้งและหัวหน้าบ้านปั้นดาวน์) และลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมคือ เด็กชายสรวิชญ์ อัครพุทธิพร หรือเอิร์ท

2. ครอบครัวคุณศุภรัตน์ เอี่ยมขำ หรือพี่ปลา (รองหัวหน้าบ้านปั้นดาวน์) และลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมคือ เด็กหญิงชาคริยา ปีสิงห์ หรือข้าวปุ้น

กิจกรรมปั้นดิน

เนื่องจากกิจกรรมปั้นดิน เป็นกิจกรรมใหม่ของบ้านปั้นดาวน์ที่ยังไม่เคยมีกิจกรรมนี้มาก่อน ข้าพเจ้าจึงได้ทำการทดลองดินเพื่อให้เหมาะสมกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมากที่สุด โดยดินที่ได้นำมาทดลองมี ดังนี้ ดินน้ำมัน ดินแป้งโดว์ ดินแป้งขนมปัง ดินญี่ปุ่น ดินไทย และดิน Clay Work (ตารางที่1 และ 2)

ตารางที่ 1 ลักษณะทั่วไปของดินแต่ละประเภท

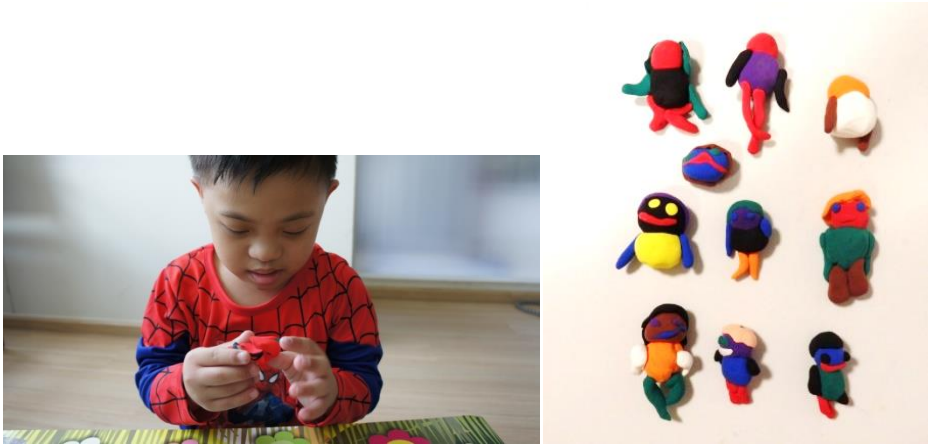
ประเภทของดิน	ระดับความนิ่ม			สารเคมี		ลักษณะ	
	นิ่ม	ปานกลาง	แข็ง	มี	ไม่มี	ทึบแสง	โปร่งแสง
ดินน้ำมัน		✓			✓	✓	
ดินแป้งโดว์	✓				✓		✓
ดินแป้งขนมปัง		✓			✓	✓	
ดินญี่ปุ่น		✓			✓	✓	
ดินไทย		✓			✓	✓	
ดิน Clay Work	✓				✓	✓	

ตารางที่ 2 การทดลองของดินแต่ละประเภท

ประเภทของดิน	การผสมสี	การแข็งตัว	การเก็บรักษา
ดินน้ำมัน			
ดินแป้งโดว์		✓	✓
ดินแป้งขนมปัง		✓	
ดินญี่ปุ่น		✓	✓
ดินไทย		✓	✓
ดินClay Work	✓	✓	✓

จากตารางที่ 1 และ 2 ดินที่เหมาะกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมากที่สุด คือ ดิน Clay Work เพราะมีความนิ่มที่สามารถปั้นได้ง่าย มีกลิ่นหอม ไม่มีสารเคมี มีความทึบแสง สามารถผสมสีกันได้เอง เมื่อดินแห้งสามารถแข็งตัวได้ ไม่หลอมละลาย สามารถเก็บรักษาได้เป็นระยะเวลายาวนาน มีน้ำหนักเบาและไม่ขึ้นรา

เมื่อได้ทำกิจกรรม ทุกครั้งที่ทำกิจกรรมปั้นดินครอบครัว สุดท้ายเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจะปั้นออกมาเป็นแม่ทุกครั้ง ถึงแม้จะบอกว่ารอบนี้ปั้นตนเองนะ รอบนี้ปั้นพ่อนะแต่พอปั้นดินเสร็จแล้วถามว่าตัวนี้คือใคร เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมก็จะตอบว่าแม่ทุกครั้ง จึงทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าแม่เป็นที่คนสำคัญต่อชีวิตของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมากที่สุด ด้วยเหตุผลนี้ทำให้กิจกรรมปั้นดินครอบครัวเปลี่ยนมาเป็นกิจกรรมปั้นแม่

ภาพที่ 2 ตัวอย่างการปั้นดินและผลงานการปั้นแม่ของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 3 ตัวอย่างการปั้นดินผลงานการปั้นแม่ของน้องข้าวปุ้น

วิเคราะห์ลักษณะดินของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมปั้นแม่

1. น้องเอิร์ท ดินที่ปั้นออกมาจะมีความกระโดกกระเดกชิ้นส่วนแต่ละชิ้นไม่เท่ากันแสดงถึงความอิสระความพริ้วไหว เหมือนชิ้นงานมีความเคลื่อนไหว (ภาพที่ 2)

2. น้องข้าวปุ้น ดินที่ปั้นออกมาจะมีความตัน ทุกชิ้นส่วนจะติดกันเป็นก้อน แต่ละชิ้นส่วนจะมีขนาดที่ใกล้เคียงกัน เช่น ขาทั้งสองข้าง แสดงถึงความหนักแน่น ชิ้นงานจะมีความแข็งที่อ (ภาพที่ 3)

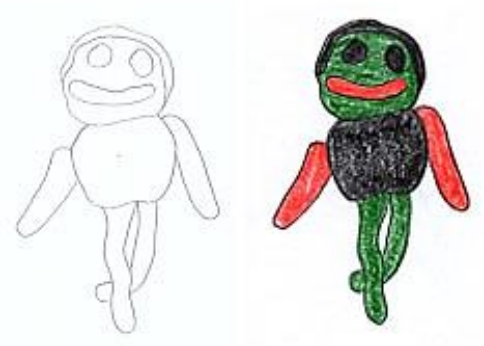
วิเคราะห์สีดินของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมปั้นแม่

วิเคราะห์การเลือกใช้สีดินของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม จากการแบ่งสีของชิ้นส่วนในการปั้น ได้แก่ ผม หัว ตา ปาก ตัว แขน และขา เป็นต้น (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ผลงานการปั้นแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม

ชื่อ	ลักษณะ รูปทรง	สี
เอิร์ท	มีความพริ้วไหว การต่อดินแต่ละชิ้นส่วนเข้าด้วยกันและจะติดกันเพียงเล็กน้อย	แดง เขียว ดำ
ข้าวปุ้น	มีความแน่น เป็นก้อน การต่อดินแต่ละชิ้นส่วนเข้าด้วยกันและจะติดกันทั้งหมด	แดง ดำ น้ำเงิน

จากผลงานการปั้นดินแม่ของน้องทั้งสองคน ข้าพเจ้าได้นำชิ้นงานมาวาดแบบร่าง 2 มิติ เพื่อนำมาหาลักษณะ รูปทรง และสี โดยใช้วิธีสลับชิ้นส่วนของแต่ละชิ้นงาน เพื่อหาชิ้นงานเครื่องประดับที่แสดงออกถึงผลงานของน้องทั้งสองคน

ภาพที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลงานการปั้นแม่ของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 5 ผลการวิเคราะห์ผลงานการปั้นแม่ของน้องข้าวปุ้น

จากผลการวิเคราะห์และแบบร่าง 2 มิติ ข้าพเจ้าได้ชิ้นงานเครื่องประดับของน้องทั้งสองคน ดังนี้

1. ตัวดินของน้องเอิร์ท แสดงออกถึงการเคลื่อนไหว อิสระ โดยใช้สีแดง สีเขียว และสีดำ (ภาพที่ 4)
2. ตัวดินของน้องข้าวปุ้น แสดงออกถึงความหนักแน่น โดยใช้สีแดง สีดำ และสีน้ำเงิน (ภาพที่ 5)

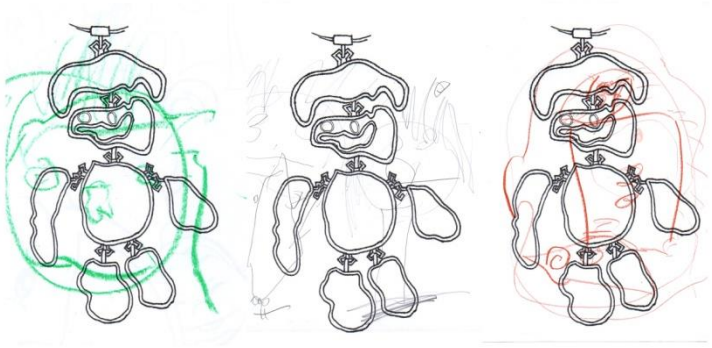
แนวทางในการออกแบบ

แนวทางนี้จะพูดถึงความพยายาม เพราะในการทำกิจกรรมปั้นดินแม่ ต้องทำกิจกรรมหลายครั้งกว่าจะได้ดินที่สำเร็จออกมาหนึ่งตัว เพราะผู้ที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นมีสมาธิสั้น สนใจต่อสิ่งที่ทำนั้นสั้น และความหมายคำว่า ความพยายามของวิจัยในครั้งนี้ คือการเดินไปทางไปสู่ความสำเร็จ ผู้วิจัยได้ใช้สมุดภาพเป็นเครื่องมือในการเล่าเรื่องการปั้นดินแม่ในครั้งนี้โดยมีเครื่องประดับเป็นจี้ และเกิดกิจกรรมปั้นดินเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านสมองในเรื่องความจำ (รูปทรง และสีต่างๆ) ได้เสริมสร้างพัฒนาการทางด้านกายภาพ (กล้ามเนื้อมัดเล็ก) ในการปั้นดินได้หลากหลายรูปทรง และช่วยเสริมความสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ซึ่งแบ่งการออกแบบเป็น 2 หัวข้อ คือ 1. เครื่องประดับ 2. สมุดภาพ

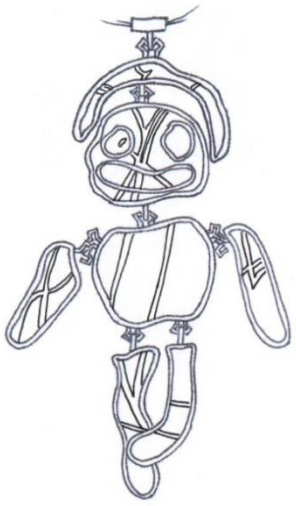
1. ข้าพเจ้าได้พัฒนารูปแบบของเครื่องประดับต่อโดย (1) พัฒนาข้อต่อให้ดูสนุกสนานซึ่งตัดทอนมาจากรูปทรงของกระดูก (2) ใส่ลวดลายจากผลงานกิจกรรมการวาดภาพครอบครัวเข้าไปในแบบร่างเครื่องประดับ (ภาพที่ 6 และ 7) (3) เลือกลวดลายที่มีความสอดคล้องกันของลายเส้นในตัวเครื่องประดับ (ภาพที่ 8 และ 9)

ภาพที่ 6 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติ ที่ใส่ลวดลายจากผลงานกิจกรรมการวาดภาพรอบครัวของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 7 แบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติ ที่ใส่ลวดลายจากผลงานกิจกรรมการวาดภาพรอบครัวของน้องข้าวปุ้น

ภาพที่ 8 ผลงานแบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติของน้องเอิร์ท

ภาพที่ 9 ผลงานแบบร่างเครื่องประดับ 2 มิติของน้องข้าวปุ้น

2. รูปแบบของสมุดภาพเป็นการเล่าเรื่องการเดินทางการปั้นดินแม่ โดยใช้อวัยวะชิ้นส่วนต่างๆมาเป็นตัวเล่าเรื่องราวการใช้ชีวิต ร่วมกับความสัมพันธ์ของแม่กับลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ใส่เนื้อหาเรื่องราวที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของอวัยวะในส่วนต่างๆ ของแม่กับลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม โดยใช้ข้อมูลจริงของแม่และน้องมาเป็นเนื้อหาในสมุดภาพ (ภาพที่ 10 และ 11)

(1) เนื้อเรื่องของน้องเอิร์ท จะเป็นเรื่องราวที่ต่อสู้กับชีวิตมาตั้งแต่เกิด เพราะสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง และสามารถผ่านเหตุการณ์ต่างๆ มาได้ ข้าพเจ้าจึงใช้การวาดภาพระบายสีไม้ เพื่อแสดงถึงความอบอุ่นอ่อนโยน และมีเนื้อเรื่องในสมุดภาพ ดังนี้

เอิร์ทเป็นเด็กพิเศษอาจจะเกิดมาเพื่อพิสูจน์อะไรบางอย่าง

ผมของเอิร์ทมีเอกลักษณ์ที่ไม่มีใครสามารถมาเปลี่ยนแปลงได้ เอกลักษณ์นั้นก็คือทรงผมที่มีลักษณะเหมือนหัวหอมและยังมีถึงสามขวัญ ทำให้เอิร์ทผมตั้งไม่เหมือนคนอื่นใครๆ ก็ชอบทรงผมนี้รวมทั้งแม่ด้วย ซึ่งมันเป็นทรงผมที่ไม่ยอมถูกเปลี่ยนและแม่ก็ไม่เคยคิดที่จะเปลี่ยนแปลงทรงผมนี้เลย เพราะมันเป็นทรงผมที่เท่ห์ที่สุดเท่าที่แม่เคยเห็นมา

ภาพในหัวของเอิร์ท โลกใบนี้ดูเรียบง่ายและสวยงามกว่าคนทั่วไปถือว่าเป็นจุดเด่นของเอิร์ทที่ทำให้เอิร์ทมีความสุขอย่างง่ายดาย การมองโลกในแง่ดีนี้ทำให้เอิร์ทเป็นมิตรได้กับทุกคนแม้บางครั้งจะโกรธแต่ความโกรธก็จะอยู่กับเอิร์ทได้ไม่นาน เอิร์ทได้สอนบทเรียนให้แม่อย่างไม่รู้ตัวโดยการเปลี่ยนมุมมองในการมองสิ่งต่างๆ รอบตัวของแม่ใหม่และมันเป็นการย้ำให้แม่รู้ว่าเอิร์ทพิเศษกว่าใคร

ตาของเอิร์ทที่ได้เห็นสิ่งรอบตัวไม่ว่าจะเป็นดอกไม้สวยๆ น้ำทะเลใสๆ สัตว์ต่างๆ มากมาย เวลาเอิร์ทได้เห็นสิ่งเหล่านี้สายตาของเอิร์ทจะส่งต่อความรู้สึกออกมาอย่างชัดเจน แม่จะสามารถรับรู้ความรู้สึกเอิร์ทได้จากสายตานั้น ซึ่งมันไม่ธรรมดาเลยเพราะมันเป็นสายตาที่น่าค้นหาและแม่ก็จะคอยติดตามสายตาคู่นี้เรื่อยไป

เสียงที่ออกมาจากปากเอิร์ทเวลาเรียกแม่แล้วยิ้มให้แม่นั้นมันช่างดูสดใสและทำให้แม่รู้สึกมีพลังยิ่งเวลาเอิร์ทอ้อนโดยการเข้ามาหอมมาจุ๊บแม่มันคือ การแสดงความรักและเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้แม่พร้อมจะต่อสู้กับปัญหาต่างๆ อย่างไม่หวาดหวั่น

ตัวของเอิร์ทแม้จะดูตัวเล็กแต่รับรองว่าถึงจะตัวเล็กก็เข้มแข็งไม่น้อยไปกว่าคนอื่นแน่นอนเพราะตัวของเอิร์ทนี้ผ่านการผ่าตัดมาแล้วอย่างโชกโชนและทุกครั้งที่แม่เห็นแผลเป็นจากการผ่าตัดมันทำให้แม่รู้ว่าตัวเอิร์ทสู้มาขนาดไหนและแม่ก็จะสู้ไปกับเอิร์ทเช่นกัน

ทุกครั้งเวลาที่เอิร์ทไม่สบายแขนของเอิร์ทจะต้องยื่นให้พี่พยาบาลเจาะเลือดและให้น้ำเกลือ แม่รู้ว่าเอิร์ทเจ็บแม่ไม่สามารถแบ่งเบาความเจ็บนั้นได้ทำได้แค่เพียงใช้สองแขนของแม่โอบกอดเอิร์ทเอาไว้เพื่อให้เอิร์ทรู้ว่าแม่อยู่กับเอิร์ทเสมอ

เอิร์ทเป็นคนตัวเล็กทำให้ขาของเอิร์ทนั้นเล็กตามตัว แต่ขาคู่นี้ก็ไม่ย่อท้อที่จะออกไปชื่นชมโลกกว้าง สิ่งที่สร้างความประหลาดใจสำหรับแม่คือการปีนข้ามรั้วสูงๆ ได้ มันเกินกว่าที่แม่คาดหวังไว้ซึ่งนับเป็นกำลังใจสำคัญที่แม่จะพาเอิร์ทไปให้ไกล เท่าที่เอิร์ทจะสามารถเดินทางไปด้วยกันได้

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

และนี่คือความพิเศษของเอิร์ท คนอื่นอาจมองเห็นเอิร์ทเป็นแก้วใสๆ ที่บอบบางต้องการการทะนุถนอม แต่หากใครได้รู้จักเอิร์ทเหมือนที่แม่รู้จักแล้วเอิร์ทเป็นเหมือนเพชรเล็กๆ น้ำดีเม็ดหนึ่งเลยทีเดียวเพราะเอิร์ทมีความบริสุทธิ์แต่ทว่าแข็งแกร่งมันคือความธรรมดาที่ไม่ธรรมดาและแม่รักเพชรเม็ดนี้ของแม่มาก ไม่ว่าจะมีปัญหาอะไรเข้ามาให้เราพิสูจน์อีกก็ตามแม่คนนี้จะคอยอยู่เคียงข้างเอิร์ทเสมอและเราจะสู้ไปด้วยกัน

ภาพที่ 10 ตัวอย่างสมุดภาพของน้องเอิร์ท (บางส่วน)

(2) เนื้อเรื่องของข้าวปุ้น จะเป็นเรื่องราวของความสนุกสนาน ข้าพเจ้าจึงใช้การวาดภาพด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ใช้สีสันที่สดใส เพื่อแสดงถึงความสนุกสนาน

เนื้อเรื่องของน้องข้าวปุ้น เรื่องโลกของข้าวปุ้น

นี่คือข้าวปุ้น และนี่คือแม่ของข้าวปุ้น วันนี้เราจะมาเล่าเรื่องราวของข้าวปุ้นให้ฟังกัน

ข้าวปุ้นมีผมที่บางและน้อย แต่ชอบให้แม่หวีผม ถักเปีย ติดกิ๊ฟให้ทุกครั้งหลังอาบน้ำ เพราะข้าวปุ้นอยากสวยเหมือนแม่ แต่ในความรู้สึกของแม่ ข้าวปุ้นนั้นสวยและน่ารักอยู่เสมอ

หัวของข้าวปุ้นกลม โตและใหญ่ ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าวปุ้นหวงที่สุด ไม่ยอมให้ใครจับง่ายๆ ยกเว้นแม่แม่จึงชอบลูบหัวข้าวปุ้น โดยเฉพาะตอนข้าวปุ้นหลับ และดูไร้เดียงสา น่าเอ็นดู และหัวของแม่ก็จะคอยคิดหาสิ่งที่ดีที่สุดให้กับข้าวปุ้น

ข้าวปุ้นมีตาอยู่นิดเดียว น้ำตาชอบไหล ขี้ตาก็มี แม่จึงคอยเช็ดให้ข้าวปุ้นเป็นประจำทำให้ข้าวปุ้นมองเห็นสิ่งต่างๆ รอบตัวได้ชัดเจนอยู่เสมอโดยเฉพาะแม่ และสายตาแม่คู่นี้ ก็จะคอยมองดูข้าวปุ้นเจริญเติบโตต่อไป

ข้าวปุ้นเป็นคนยิ้มง่าย ชอบพูด ชอบคุย และหัวเราะ ทุกครั้งที่แม่เห็นรอยยิ้มและได้ยินเสียงหัวเราะของข้าวปุ้นนั้น ทำให้แม่มีความสุขและยิ้มตามไปด้วยทุกครั้ง

ข้าวปุ้นตัวอ้วนกลมมาตั้งแต่เกิด คนอื่นชอบบอกว่าข้าวปุ้นอ้วน แต่ข้าวปุ้นว่า ข้าวปุ้นไม่อ้วนนะ สำหรับแม่พุงอ้วนกลมของข้าวปุ้นนี่แหละ หอมและกอดได้ชื่นใจที่สุดในโลกแล้ว

แขนของข้าวปุ้นนั้นสั้น แต่เป็นแขนที่คอยให้ความรัก คอยกอดแม่อยู่เสมอ ซึ่งทำให้แม่รู้สึกอบอุ่น และสองแขนของแม่ก็จะประคับประคองคุ้มครองข้าวปุ้นตลอดไป

ขาของข้าวปุ้นถึงจะป้อม แต่ก็เป็นขาที่ทำให้ข้าวปุ้นได้วิ่งเล่น และเดินไปไหนมาไหน ได้พบกับสถานที่ใหม่ๆ กับแม่อยู่ตลอด ถึงแม้ว่าจะเดินช้ากว่าคนอื่น แม่ก็ขอสัญญาว่าขาของแม่คู่นี้ก็จะคอยเดินเคียงข้างข้าวปุ้นไปด้วยกัน

โลกใบเล็กๆ ของข้าวปุ้นนี้ เป็นเหมือนโลกทั้งใบของแม่ที่นำความสดใสมาให้เสมอ แม่มีความสุขทุกครั้งที่ได้สำรวจโลกใบเล็กๆ นี้ไปพร้อมกับข้าวปุ้น มียิ้มบ้าง หัวเราะบ้าง แต่ไม่ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไรเราจะดูแลกันและกัน และแม่จะคอยเฝ้าดูโลกใบเล็กๆ ใบนี้ขยายใหญ่ขึ้นด้วยความภาคภูมิใจ

ภาพที่ 11 ตัวอย่างสมุดภาพของน้องข้าวปุ้น (บางส่วน)

ขั้นตอนการทำกิจกรรมสมุดภาพ

กิจกรรมสมุดภาพนี้ จะยังไม่เสร็จสมบูรณ์ดีถ้ายังไม่ได้ผ่านการทำกิจกรรม โดยแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมกับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม กิจกรรมนี้เป็นการเล่าเรื่องส่วนประกอบต่างๆ บนร่างกายตามกิจกรรมปั้นดินจากเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมได้เคยปั้นไว้ ซึ่งแต่ละหน้าจะเล่าเรื่องส่วนประกอบของร่างกาย ได้แก่ ผม ตา ปาก หน้า ลำตัว แขน ขา ตามลำดับ ในสมุดภาพจะมีสร้อยหนึ่งเส้นและดิน 3 กระปุก ขั้นตอนในการทำกิจกรรม คือให้แม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเปิดสมุดภาพทีละหน้า พร้อมเล่าเรื่องราวในสมุดภาพให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมฟัง หรือจะช่วยกันอ่านไปพร้อมกันเพื่อเป็นการเสริมสร้าง

พัฒนาการทางด้านสมอง ซึ่งหน้าเครื่องประดับในสมุดภาพ ชิ้นงานเครื่องประดับจะมีขอบสีที่ชัดเจนว่าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจะต้องปั้นดินสีอะไรใส่ลงไปในเครื่องประดับ เช่น เครื่องประดับส่วนผมมีขอบสีแดง ให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมหยิบดินสีแดงและปั้นดินสีแดงใส่ลงไปในเครื่องประดับ โดยแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมจะเป็นคนประกอบชิ้นงานเครื่องประดับเข้าไว้ด้วยกัน (ภาพที่ 12 และ 13)

ภาพที่ 12 เครื่องประดับกิจกรรมสมุดภาพที่เสร็จสมบรูณ์ของพี่แอ๊ปและน้องเอิร์ท

ภาพที่ 13 เครื่องประดับกิจกรรมสมุดภาพที่เสร็จสมบรูณ์ของพี่ปลาและน้องข้าวปุ้น

ความรู้สึกของแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมหลังจากทำกิจกรรมสมุดภาพ

1. ความรู้สึกของคุณกรรณิการ์ อัครพุทธิพร หรือพี่แอ๊ป

ครั้งแรกที่ได้ทำกิจกรรมของผู้วิจัยนี้ พี่แอ๊ปมีจุดประสงค์เพื่อให้เอิร์ทได้ทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่น เพื่อให้เอิร์ทได้เรียนรู้และมีพัฒนาการที่ดีขึ้น และได้มีส่วนช่วยประชาสัมพันธ์เรื่องเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมทางอ้อม ทั้งให้บุคคลภายนอกได้รู้จักเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมากขึ้น และเพิ่มประสบการณ์ของพี่แอ๊ปเองที่จะถ่ายทอดเรื่องราวของการทำกิจกรรมในครั้งนี้ให้กับบุคคลอื่นที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมเช่นกัน

ซึ่งทุกๆ ครั้งที่ได้ทำกิจกรรมตั้งแต่ครั้งแรก ก็เห็นได้ชัดว่าเอิร์ทชอบมาก ยิ้ม หัวเราะ และเป็นตัวของตัวเอง แต่พี่แอ๊ปไม่ถนัดงานด้านศิลปะ ก็มองไม่ออกและไม่มั่นใจว่าเอิร์ทจะสามารถทำได้ไหม แต่ก็ได้แค่มองห่างๆ และให้เอิร์ทได้ลองทำตามศักยภาพและจินตนาการที่มี แต่ทุกครั้งที่ได้เห็นผลงานของเอิร์ธก็แอบถอดใจเพราะมองไม่ออก นึกต่อไม่ได้ว่ามันจะออกมาเป็นแบบไหน ผู้วิจัยจะทำเครื่องประดับออกมาอย่างไร

แต่พอได้เห็นเครื่องประดับ และได้ทำกิจกรรมสมุดภาพของผู้วิจัยนั้น ก็ได้เห็นถึงมุมมองที่ผู้วิจัยดึงเอาจุดเด่นของแต่ละผลงานที่ได้ทำกิจกรรมนั้นออกมาเป็นชิ้นงานเครื่องประดับ ก็รู้สึกทึ่งและอึ้งเล็กๆ ว่าทำไมผู้วิจัยมองเห็นความสวยงามที่ซุกซ่อนอยู่ แต่พี่แอ๊ปมองไม่รู้เรื่องเลย และเครื่องประดับสมุดภาพก็ได้สร้างความประหลาดใจเป็นอย่างมาก เพราะจากดินที่เอิร์ทปั้นออกมาเป็นรูปร่างแปลก ดูเข้าใจยาก ผู้วิจัยได้สร้างชิ้นงานเครื่องประดับที่มีความหมาย ที่กลั่นกรองออกมาจากเรื่องราวในชีวิตของเอิร์ท รวมไปถึงความสามารถในการทำกิจกรรมและจินตนาการของเอิร์ท มันมีความหมายทั้งในตัวเนื้อเรื่อง และตัวชิ้นงานเครื่องประดับก็มีคุณค่าทางจิตใจ เป็นอะไรที่แสดงถึงตัวตนของเอิร์ทที่ไม่จำเป็นต้องเหมือนใคร ไม่จำเป็นต้องทำตามใคร พี่แอ๊ปชอบชิ้นงานเครื่องประดับมาก มันดูเก๋ ไม่เหมือนใคร มีเรื่องราว ที่สำคัญที่สุดมันเป็นความภาคภูมิใจ เป็นสิ่งที่สำคัญต่อจิตใจเพิ่มกำลังใจและมีมูลค่าทางใจกับพี่แอ๊ปมาก

2. ความรู้สึกของคุณศุภรัตน์ เอี่ยมขำ หรือพี่ปลา

ในการทำกิจกรรมต่างๆ ของผู้วิจัยข้าวปุ้นนั้นอาจจะไม่เข้าใจว่าทำไปเพื่ออะไร แต่ก็มีความตั้งใจทำและมีความพยายาม ตัวพี่ปลาเองก็อยากรู้ว่าสุดท้ายแล้วมันจะออกมาเป็นรูปแบบไหน สวยงามแค่ไหน รู้สึกตื่นเต้นและก็สนุกทุกครั้งที่ได้ทำกิจกรรม อย่างกิจกรรมวาดภาพ ก็ต้องเป็นคนใกล้ชิดถึงจะมองออกว่าเขาได้ใส่รายละเอียดลงไป แม้ว่ามันจะไม่ได้สวยงาม แต่ก็สามารถสื่อความหมายออกมาได้ ซึ่งพออยู่ในรูปแบบของเครื่องประดับ ก็ทำให้รู้สึกว่าเป็นของที่ดูมีคุณค่า และนึกถึงความทรงจำในตอนทำกิจกรรมวาดภาพ

การทำกิจกรรมสมุดภาพเนื้อเรื่องมีความชัดเจนและแสดงถึงตัวตนของน้องข้าวปุ้นและครอบครัวของเราได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีมุมมองที่เราไม่เคยมองว่าชีวิตประจำวันของเรา มันเต็มไปด้วยรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ที่เต็มไปด้วยความรักความใส่ใจ และความอบอุ่น ที่เติมเต็มให้กันและกัน ซึ่งก็คงเป็นแบบนี้ในทุกครอบครัว เพียงแต่ครอบครัวของเราอาจจะต้องใส่ใจมากเป็นพิเศษ แต่ก็ไม่ได้มากจนเกินไป เพราะในความคิดของพี่ปลานั้นข้าวปุ้นเป็นเด็กปกติคนหนึ่ง ที่มีความสุขในทุกๆ วัน ส่วนในความรู้สึกที่ได้เห็นเครื่องประดับนั้นก็รู้สึกประหลาดใจและประทับใจ ที่ผู้วิจัยได้เก็บรายละเอียด และหามุมมองที่ทำเรื่องราวธรรมดาในชีวิตประจำวันนั้นได้ดูพิเศษขึ้นมา ซึ่งมีคุณค่าทางจิตใจและเพิ่มกำลังใจให้กับครอบครัวเป็นอย่างมาก

เมื่อได้ใส่เครื่องประดับ ก็ต้องมีแต่คนถามว่ามันคืออะไร อาจจะเพราะรูปร่างหน้าตาที่ไม่เหมือนเครื่องประดับทั่วไป แล้วพี่ปลาเองก็สนุกและตื่นเต้นไปกับการเล่าที่มาว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร มีคุณค่าทางจิตใจอย่างไร เพราะมันเป็นเครื่องประดับชิ้นเดียวที่สื่อถึงความเป็นตัวตนในแบบครอบครัวของเรา

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ทำขึ้นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่ทำให้พ่อแม่ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมและมีประสบการณ์ของบ้านปั้นดาวน์รู้สึกภูมิใจในตัวลูกและรู้สึกว่าที่ผ่านมา ที่ทุ่มเทมานั้นมันมีความหมายและมีกำลังใจที่จะฝึกฝนลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมต่อไปและเป็นแรงบันดาลใจให้กับพ่อแม่ที่เพิ่งมีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมว่าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นมีความสามารถไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป ซึ่งเครื่องประดับที่เป็นหนึ่งในแรงกระตุ้นอันจะช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้กับพ่อแม่ของเด็กที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมไปสู่สังคม เพื่อลดช่องว่างทางสังคม เมื่อมีผู้รู้และเข้าใจเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมากขึ้นก็จะทำให้เด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นได้มีโอกาสทางสังคมมากขึ้น

จากที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปทำความรู้จัก คลุกคลี และทำกิจกรรมต่างๆ กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมในครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้ารู้จักเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมากขึ้น ทั้งนิสัย ความน่ารัก ที่ได้จากเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมและครอบครัว ไม่เหมือนกับที่บุคคลภายนอกบางคนที่กลัวและรังเกียจเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมว่าเป็นเด็กพิการ เด็กผิดปกติ ซึ่งเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นมีจิตใจที่ดี ยิ้มง่าย มีความเป็นตัวของตัวเองน่ารัก สดใส ไม่ได้มีความน่ากลัว ไม่มีพิษภัย และเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นมีความสามารถไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป ถ้าได้รับการสอน การเลี้ยงดู ความเอาใจใส่ที่ดีจากครอบครัวซึ่งก็อาจจะต้องสอนกันมากกว่าเด็กปกติทั่วไป แต่สุดท้ายเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมก็สามารถทำทุกอย่างได้ไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป

งานวิจัยนี้ได้ผ่านกระบวนการความคิดจากการทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ ของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม ได้แก่ กิจกรรมการวาดภาพครอบครัว กิจกรรมปั้นดินแม่ และกิจกรรมปั้นดินหัวใจทั้งสามกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านกายภาพและทางด้านสมองให้กับเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมได้เป็นอย่างดี และยังช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นในฐานะของผู้ทำวิจัยนี้มีหน้าที่รวบรวมผลงานจากกิจกรรมต่างๆ

ผลที่ได้รับจากความรู้สึกของแม่ที่มีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม เมื่อได้สวมใส่ชิ้นงานเครื่องประดับทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจกับงานวิจัยนี้ ที่ได้สร้างสรรค์ผลงานเครื่องประดับที่ผ่านกิจกรรมศิลปะต่างๆ จนเป็นชิ้นงานเครื่องประดับที่มีความหมาย มีมูลค่าทางจิตใจ และเพิ่มกำลังใจให้กับแม่ที่มีลูกที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และชิ้นงานเครื่องประดับก็สามารถเป็นสื่อในรูปแบบหนึ่งที่จะเล่าเรื่องราว ผลงาน ความสามารถของเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมว่าเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมนั้นสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ไม่ต่างจากเด็กปกติทั่วไป ซึ่งเป็นประสบการณ์และแนวทางให้กับพ่อแม่ที่เพิ่งจะมีลูกอยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรม และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคคลทั่วไปได้รู้จักเด็กที่อยู่ในภาวะดาวน์ซินโดรมมากขึ้น

References

Akharaphutthiphon, K.(2018). “phū̆ kò̱tang læ hūana̱ bān̄pan da̱”. [Founder and head of Pan-Down House]. interview

Ampaipijit, O., & Kittikulayawong, O., & Juta, P.(1995) “rāingān kān̄wic̆hai rūang kān̄suksā thatsanakhati khò̱ng mān̄da̱ tò̱ but panyā̆ò̱n klum dāosindōrom khò̱ng fāi c̆hittawitthaya̱ rōngphayāban̄ rāchānukūn̄”. [The research of the mother’s attitude towards Down Syndrome of the Psychological Rachanukun Hospital]: 7-19

Jaruratanasirikul, S., & Wannasin, R. “sāraphan rūangrāo phūa da̱ thi̱ khun rak”. [Stories for your beloved Down Syndrome]. (Songkla: Songkla University)

Jitprapun, N.(2014). “kān̄ pò̱ngkan læ kān̄dūlǣ dek klum ʻā̄kān̄ da̱”. [Prevention and Care for Down Syndrome Children]. Journal of the College of Nursing and Southern Public Health Year1, Issue3 (September-December): 80-85.

Naidomma, K.(2009). “khon sān̄g kham”. [Word Maker]. 1st edition (Bangkok:Documentary Publishing House) : 93.

Pornrungrot, C.(1999). “sinlapa dek phisēt”. [Special Child Art]. (Bangkok: IS Printing House) : 121-127.

Pruksanusuk, N., & Prannapus, S.(2012) “kān̄ to̱rò̱wò̱c̆hat krò̱ng læ kān̄ winitchai kò̱n khlò̱t thārok klum ʻā̄kān̄ da̱”. [Screening and Prenatal Screening and Diagnosis Down Syndrome].(Songkhla: Printing Suburbs) : 202-203.

Wason, P.(2007). “klum ʻā̄kān̄ da̱ khrōngkān̄ haikān̄ suksā̆ kǣ khrò̱pkhrūa dek klum ʻā̄kān̄ da̱ læ Bulakorn thān̄g kān̄phǣt”. [Down Syndrome Project to provide education to families of Down Syndrome Children Medical]. 25.